

1. Spis komend:

ASSOC	Wyświetla lub modyfikuje skojarzenia rozszerzeń plików.
AT	Planuje wykonanie poleceń i programów.
ATTRIB	Wyświetla lub zmienia atrybuty pliku.
BREAK	Wyłącza lub włącza rozszerzone sprawdzanie klawiszy CTRL+C.
CACLS	Wyświetla lub modyfikuje listy kontroli dostępu (ACL) plików.
CALL	Wywołuje jeden program wsadowy z innego.
CD	Wyświetla lub zmienia nazwę bieżącego katalogu.
CHCP	Wyświetla lub ustawia numer aktywnej strony kodowej.
CHDIR	Wyświetla lub zmienia nazwę bieżącego katalogu.
CHKDSK	Sprawdza dysk i wyświetla raport o jego stanie.
CHKNTFS	Wyświetla lub modyfikuje stan sprawdzania dysku przy rozruchu.
CLS	Czyści ekran.
CMD	Uruchamia nowe wystąpienie interpretera poleceń Windows 2000.
COLOR	Ustawia domyślny kolor tła i pierwszego planu konsoli.
COMP	Porównuje zawartość dwóch plików lub zestawów plików.
COMPACT	Wyświetla i pozwala na modyfikację listy plików skompresowanych na partycji NTFS.
CONVERT	Konwertuje woluminy FAT na woluminy NTFS. Nie można konwertować bieżącego dysku.
COPY	Kopiuje jeden lub wiele plików w inne miejsce.
DATE	Wyświetla lub ustawia datę.
DEL	Usuwa jeden lub wiele plików.
DIR	Wyświetla listę plików i podkatalogów katalogu.
DISKCOMP	Porównuje zawartość dwóch dyskietek.
DISKCOPY	Kopiuje zawartość jednej dyskietki na drugą.
DOSKEY	Edytuje wiersze poleceń, przywraca polecenia Windows 2000 i tworzy makra.
ECHO	Wyświetla komunikaty lub wyłącza i włącza echo poleceń.
ENDLOCAL	Kończy lokalne zmiany środowiska w plikach wsadowych.
ERASE	Usuwa jeden lub wiele plików.
EXIT	Kończy działanie programu CMD.EXE (interpretera poleceń).
FC	Porównuje dwa pliki lub zestawy plików i wyświetla różnice między nimi.
FIND	Wyszukuje ciąg tekstowy w pliku lub plikach.
FINDSTR	Wyszukuje ciągi znaków w plikach.
FOR	Uruchamia podane polecenie dla każdego pliku z zestawu plików.
FORMAT	Formatuje dysk do użytku w Windows 2000.
FTYPE	Wyświetla i modyfikuje typy plików używane w skojarzeniach rozszerzeń plików.
GOTO	Przekazuje sterowanie interpretera poleceń systemu Windows 2000 do wiersza o podanej etykięcie w pliku wsadowym.
GRAFTABL	Włącza wyświetlanie przez Windows 2000 znaków rozszerzonych w trybie graficznym.
HELP	Podaje informacje o poleceniach Windows 2000.
IF	Dokonuje warunkowego przetwarzania w plikach wsadowych.
LABEL	Tworzy, zmienia lub usuwa etykietę(etykiety) woluminu dysku.
MD	Tworzy katalog.
MKDIR	Tworzy katalog.
MODE	Konfiguruje urządzenia systemowe.
MORE	Wyświetla informacje ekran po ekranie.
MOVE	Przenosi jeden lub wiele plików z jednego katalogu do drugiego.
PATH	Wyświetla lub ustawia ścieżkę przeszukiwania dla plików wykonywalnych.
PAUSE	Wstrzymuje przetwarzanie pliku wsadowego i wyświetla komunikat.
POPD	Przywraca katalog zapisany przez PUSHG.
PRINT	Drukuje plik tekstowy.
PROMPT	Zmienia znak zachęty wiersza polecenia systemu Windows 2000.
PUSHD	Zapisuje bieżący katalog, a następnie zamienia go.
RD	Usuwa katalog.
RECOVER	Odzyskuje możliwe do odczytania informacje z uszkodzonego dysku.
REM	Oznacza komentarze w pliku wsadowym lub pliku CONFIG.SYS.
REN	Zmienia nazwę pliku lub plików.
RENAME	Zmienia nazwę pliku lub plików.
REPLACE	Zamienia pliki.
RMDIR	Usuwa katalog.
SET	Wyświetla, ustawia lub usuwa zmienne środowiskowe systemu Windows 2000.
SETLOCAL	Rozpoczyna lokalne zmiany środowiska w plikach wsadowych.
SHIFT	Zmienia pozycje parametrów w pliku wsadowym.

Sort Sortuje wprowadzone dane.
Start Uruchamia program lub polecenie w oddzielnym oknie.
Subst Przypisuje ścieżkę literę dysku.
Time Wyświetla lub ustawia czas systemowy.
Title Ustawia tytuł okna dla sesji CMD.EXE.
Tree Wyświetla strukturę katalogów dysku lub ścieżki.
Type Wyświetla zawartość pliku tekstowego.
Ver Wyświetla wersję systemu Windows 2000.
Verify Instruuje system Windows 2000, aby sprawdzał poprawność zapisu plików na dysku.
Vol Wyświetla etykietę oraz numer seryjny dysku.
Xcopy Kopiuje pliki i katalogi.

2. Opis komend

ASSOC

Wyświetla lub modyfikuje skojarzenia rozszerzeń plików

ASSOC [.roz]=[typ_pliku]]

.roz Określa rozszerzenie pliku do skojarzenia z typem.

typ_pliku Określa typ pliku do skojarzenia z rozszerzeniem pliku.

Wpisz polecenie ASSOC bez parametrów, aby wyświetlić bieżące skojarzenia plików. Jeśli polecenie ASSOC jest wywoływane z rozszerzeniem pliku, wtedy wyświetla bieżące skojarzenie pliku dla tego rozszerzenia pliku. Polecenie bez określenia typu pliku usunie skojarzenie dla rozszerzenia pliku.

AT

Polecenia i programy usługi planowania poleceń AT do uruchomienia na komputerze o określonej godzinie i dacie. Usługa Harmonogram musi być uruchomiona, aby używać poleceń AT.

AT [\\nazwa_komputera] [[id] [/DELETE] | /DELETE [/YES]]

AT [\\nazwa_komputera] godzina [/INTERACTIVE]

[/EVERY:data[,...] | /NEXT:data[,...]] "polecenie"

\\nazwa_komputera Określa komputer zdalny. Polecenia są zaplanowane w komputerze lokalnym, jeśli ten parametr jest pominięty.

id Jest numerem identyfikacyjnym przyporządkowanym do zaplanowanego polecenia.

/delete Anuluje zaplanowane polecenie. Jeśli jest pominięte, wszystkie zaplanowane polecenia w komputerze są anulowane.

/yes Używa się przy anulowaniu wszystkich zadań, gdy nie jest wymagane potwierdzenie.

godzina Określa godzinę wykonania polecenia.

/interactive Zezwala, aby zadanie współdziałało z zadaniami użytkownika, który jest zalogowany wówczas, gdy jest ono uruchomione.

/every:data[,...] Uruchamia polecenie w każdym określonym dniu tygodnia lub miesiąca. Jeśli data jest pominięta, przyjmowany jest bieżący dzień miesiąca.

/next:data[,...] Uruchamia określone polecenie przy następnym wystąpieniu dnia (np. w następny czwartek). Jeśli data jest pominięta, przyjmowany jest bieżący dzień miesiąca.

polecenie Polecenie Windows NT lub program wsadowy do uruchomienia.

ATTRIB

Wyświetla lub zmienia atrybuty plików.

ATTRIB [+R | -R] [+A | -A] [+S | -S] [+H | -H] [[dysk:] [ścieżka] nazwa_pliku] [/S [/D]]

+ Ustawia atrybut.

- Czyści atrybut.

R Atrybut pliku tylko do odczytu.

A Atrybut pliku archiwalnego.

S Atrybut pliku systemowego.

H Atrybut pliku ukrytego.
/S Przetwarza pasujące pliki w folderze bieżącym i wszystkich podfolderach.
/D Przetwarza również foldery.

BREAK

Włącza lub wyłącza rozszerzone sprawdzanie CTRL+C w systemie DOS.

Polecenie to jest uwzględnione dla zapewnienia zgodności z systemem DOS. Nie ma ono żadnego efektu w systemie Windows 2000.

Jeżeli rozszerzenia poleceń są włączone i uruchomiony jest system Windows 2000 polecenie BREAK przejdzie do zakodowanego punktu przerwania, jeżeli jest debugowane programem debugującym.

CACLS

Wyświetla lub modyfikuje listy kontroli dostępu (ACL) plików

```
CACLS nazwa_pliku [/T] [/E] [/C] [/G użytk:uprawn] [/R użytkownik [...]]
      [/P użytk:uprawn [...]] [/D użytkownik [...]]
nazwa_pliku      Wyświetla listy ACL.
/T              Zmienia listy ACL określonych plików
                w bieżącym katalogu i wszystkich podkatalogach.
/E              Umożliwia edycję listy ACL zamiast jej zamieniania.
/C              Kontynuuje mimo błędów braku dostępu.
/G użytk:uprawn Przyznaje prawa dostępu określonemu użytkownikowi.
                Uprawnienia mogą być następujące: R  Odczyt
                W  Zapis
                C  Zmiana (zapis)
                F  Pełna kontrola
/R użytkownik   Odwołuje prawa określonego użytkownika (działa tylko z /E).
/P użytk:uprawn Zamienia prawa dostępu określonego użytkownika.
                Uprawnienia mogą być następujące: N  Brak
                R  Odczyt
                W  Zapis
                C  Zmiana (zapis)
                F  Pełna kontrola
/D użytkownik   Odbiera prawa dostępu określonemu użytkownikowi.
```

W jednym poleceniu można określić wiele plików, używając symboli wieloznacznych.
W jednym poleceniu można określić wielu użytkowników.

CALL

Wywołuje jeden program wsadowy z innego.

```
CALL [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku [parametry_wsadowe]
```

parametry_wsadowe Określa informacje wymagane w wierszu polecenia przez dany program wsadowy.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie CALL zmienia się następująco:

Polecenie CALL akceptuje obecnie etykiety jako obiekt docelowy.
Składnia jest następująca:

```
CALL :etykieta argumenty
```

Tworzony jest nowy kontekst pliku wsadowego z podanymi argumentami, a sterowanie jest przekazywane do instrukcji po określonej etykiecie. Musisz wydać polecenie "exit" dwukrotnie osiagając koniec pliku skryptu dwukrotnie. Po pierwszym odczycie końca pliku sterowanie powróci bezpośrednio za instrukcję CALL. Po drugim odczycie nastąpi zakończenie skryptu. Wpisz GOTO /?, aby uzyskać szczegółowy opis rozszerzenia GOTO :EOF, które pozwoli na "powrót" z pliku skryptu.

Ponadto zmienione zostały rozszerzenia odwołań argumentów (%0, %1 itd.) pliku skryptu:

%* w skrypcie odnosi się do wszystkich argumentów (tzn. %1 %2 %3 %4 %5 ...)

Zostało ulepszone podstawianie parametrów pliku wsadowego (%n). Możesz teraz używać następującej opcjonalnej składni:

%~1	- rozwija %1 usuwając wszystkie obejmujące cudzysłowy (")
%~f1	- rozwija %1 do pełnej nazwy ścieżki
%~d1	- rozwija %1 tylko do litery dysku
%~p1	- rozwija %1 tylko do ścieżki
%~n1	- rozwija %1 tylko do nazwy pliku
%~x1	- rozwija %1 tylko do rozszerzenia pliku
%~s1	- rozwinięta ścieżka zawiera tylko krótkie nazwy
%~a1	- rozwija %1 do atrybutów pliku
%~t1	- rozwija %1 do daty/czasu pliku
%~z1	- rozwija %1 do rozmiaru pliku
%~\$PATH:1	- przeszukuje katalogi wymienione w zmiennej środowiskowej PATH i rozwija %1 do pełnej nazwy dla pierwszej znalezionej. Jeśli nazwa zmiennej środowiskowej nie została zdefiniowana lub pliku nie znaleziono w wyszukiwaniu, modyfikator rozwija do pustego ciągu znaków.

Modyfikatory mogą być łączone w celu uzyskania złożonych wyników:

%~dp1	- rozwija %1 tylko do litery dysku i ścieżki
%~nx1	- rozwija %1 tylko do nazwy pliku i rozszerzenia
%~dp\$PATH:1	- przeszukuje katalogi wymienione w zmiennej środowiskowej PATH dla %1 i rozwija do litery dysku i ścieżki dla pierwszej znalezionej.
%~ftzal	- rozwija %1 do DIR jak wiersz wyjściowy

W powyższych przykładach %1 i PATH można zastąpić innymi prawidłowymi wartościami. Składnia %~ jest zakończona prawidłową liczbą argumentów. Modyfikatory %~ mogą nie być używane z %*

CD
Wyświetla nazwę bieżącego katalogu lub zmienia go.

```
CHDIR [/D] [dysk:][ścieżka]
CHDIR [...]
CD [/D] [dysk:][ścieżka]
CD [...]
```

.. Określa, że chcesz przejść do katalogu nadrzędnego.

Wpisz CD dysk:, aby wyświetlić bieżący katalog na określonym dysku.
Wpisz CD bez parametrów, aby wyświetlić bieżący dysk i katalog.

Użyj opcji /D, aby wraz ze zmianą bieżącego katalogu na dysku zmienić bieżący dysk.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie CHDIR zmienia się następująco:

Ciąg katalogu bieżącego jest konwertowany w celu używania ciągu, takiego jak nazwy dyskowe. Polecenie CD C:\TEMP ustawi wtedy katalog bieżący na C:\Temp, jeśli występuje na dysku.

Polecenie CHDIR nie traktuje spacji jako ograniczników, można więc użyć polecenia CD dla nazwy podkatalogu, która zawiera spację bez otaczających nazwę cudzysłowów. Na przykład:

```
cd \winnt\profiles\nazwa_uzytkownika\programy\menu start
```

znaczy to samo co:

```
cd "\winnt\profiles\nazwa_uzytkownika\programy\menu start"
```

używane wtedy, gdy rozszerzenia są wyłączone.

CHCP

Wyświetla lub ustawia numer aktywnej strony kodowej.

```
CHCP [nnn]
```

nnn Określa numer strony kodowej.

Wpisz CHCP bez parametru, aby wyświetlić numer aktywnej strony kodowej.

CHDIR

Wyświetla nazwę bieżącego katalogu lub zmienia go.

```
CHDIR [/D] [dysk:][ścieżka]
```

```
CHDIR [..]
```

```
CD [/D] [dysk:][ścieżka]
```

```
CD [..]
```

.. Określa, że chcesz przejść do katalogu nadrzędnego.

Wpisz CD dysk:, aby wyświetlić bieżący katalog na określonym dysku.

Wpisz CD bez parametrów, aby wyświetlić bieżący dysk i katalog.

Użyj opcji /D, aby wraz ze zmianą bieżącego katalogu na dysku zmienić bieżący dysk.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie CHDIR zmienia się następująco:

Ciąg katalogu bieżącego jest konwertowany w celu używania ciągu, takiego jak nazwy dyskowe. Polecenie CD C:\TEMP ustawi wtedy katalog bieżący na C:\Temp, jeśli występuje na dysku.

Polecenie CHDIR nie traktuje spacji jako ograniczników, można więc użyć polecenia CD dla nazwy podkatalogu, która zawiera spację bez otaczających nazwę cudzysłowów. Na przykład:

```
cd \winnt\profiles\nazwa_uzytkownika\programy\menu start
```

znaczy to samo co:

```
cd "\winnt\profiles\nazwa_uzytkownika\programy\menu start"
```

używane wtedy, gdy rozszerzenia są wyłączone.

CHKDSK

Sprawdza dysk i wyświetla raport o jego stanie.

```
CHKDSK [dysk:][[ścieżka]plik] [/F] [/V] [/R][[/X][/I][/C] [/L[:rozmiar]]
```

wolumin Określa literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalowania lub nazwę woluminu.

plik Tylko FAT: określa pliki do sprawdzenia fragmentacji.

/F Naprawia błędy na dysku.
 /V Na partycjach FAT/FAT32: wyświetla pełne ścieżki i nazwy wszystkich plików na dysku.
 Na partycjach NTFS: wyświetla komunikaty porządkowania, jeżeli istnieją.
 /R Lokalizuje uszkodzone sektory i odzyskuje informacje, które można odczytać (implikuje użycie przełącznika /F).
 /L:rozmiar Tylko NTFS: Zmienia rozmiar pliku dziennika na podaną liczbę kilobajtów. Jeżeli rozmiar nie zostanie podany, wyświetlany jest rozmiar bieżący.
 /X Wymusza uprzednią dezinstalację woluminu, jeżeli jest to konieczne. Wszystkie otwarte dojścia do tego woluminu przestaną być prawidłowe (implikuje użycie przełącznika /F).
 /I Tylko NTFS: wykonuje mniej dokładne sprawdzenie wpisów indeksu.
 /C Tylko NTFS: pomija sprawdzanie zapętleń w strukturze folderów.

Użycie przełączników /I lub /C zmniejsza ilość czasu potrzebną do uruchomienia programu Chkdsk przez pominięcie niektórych operacji sprawdzenia woluminu.

CHKNTFS

Wyświetla lub modyfikuje stan sprawdzania dysku podczas rozruchu.

```

CHKNTFS wolumin [...]
CHKNTFS /D
CHKNTFS /T[:czas]
CHKNTFS /X wolumin [...]
CHKNTFS /C wolumin [...]
  
```

wolumin Określa literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji lub nazwę woluminu.
 /D Przywraca ustawienia domyślne komputera; wszystkie dyski są sprawdzane podczas rozruchu, a program chkdsk zostanie uruchomiony na tych, które są zanieczyszczone.
 /T:czas Zmienia czas odliczania inicjacji programu AUTOCHK na określoną wartość, wyrażoną w sekundach. W przypadku nie podania czasu, wyświetlone zostanie ustawienie aktualne.
 /X Wyklucza dysk z domyślnej procedury sprawdzania podczas rozruchu. Wykluczenia dysków nie są zapamiętywane pomiędzy wywołaniami polecenia.
 /C Planuje sprawdzenie danego dysku podczas rozruchu; program chkdsk zostanie uruchomiony, jeżeli ten dysk będzie zanieczyszczony.

Jeżeli nie zostaną podane żadne opcje, program CHKNTFS wyświetli informacje o tym, czy dysk jest zanieczyszczony i czy jest zaplanowane jego sprawdzenie podczas następnego rozruchu.

CLS

Czyści ekran.

CMD

Uruchamia nowe wystąpienie interpretera poleceń Windows 2000.

```

CMD [/A | /U] [/Q] [/D] [/E:ON | /E:OFF] [/F:ON | /F:OFF] [/V:ON | /V:OFF]
  [[/S] [/C | /K] ciąg]
  
```

/C Wykonuje polecenie określone przez ciąg i kończy działanie
 /K Wykonuje polecenie określone przez ciąg, ale pozostaje
 /S Modyfikuje postępowanie z ciągiem po /C lub /K (zobacz niżej)
 /Q Wyłącza echo
 /D Wyłącza wykonywanie poleceń AutoRun z rejestru (zobacz niżej)
 /A Powoduje, że dane przekazywane do potoku lub pliku są danymi ANSI
 /U Powoduje, że dane przekazywane do potoku lub pliku są danymi Unicode
 /T:fg Ustawia kolory tła i pierwszego planu (dodatkowe informacje uzyskasz

wpisując COLOR /?)
/E:ON Włącza rozszerzenia poleceń (zobacz niżej)
/E:OFF Wyłącza rozszerzenia poleceń (zobacz niżej)
/F:ON Włącza znaki dokończania nazw plików i katalogów (patrz poniżej)
/F:OFF Wyłącza znaki dokończania nazw plików i katalogów (patrz poniżej)
/V:ON Włącza opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych, traktując znak 'c' jako ogranicznik. Na przykład użycie /V:ON może spowodować, że napis !var! będzie rozwijać zmienną var w czasie wykonywania. Użycie składni var powoduje, że zmienne są rozwijane w czasie ich wprowadzania, co ma duże znaczenie w pętlach FOR.
/V:OFF Wyłącza opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych.

Należy zauważyć, że napis złożony z kilku poleceń oddzielonych separatorem poleceń '&&' jest akceptowalny dla ciągów, jeżeli jest on ujęty w cudzysłów. Również, ze względu na zachowanie zgodności, przełącznik /X ma takie samo działanie jak /E:ON, /Y działa tak samo jak /E:OFF, a /R działa tak samo jak /C. Inne przełączniki są ignorowane.

W przypadku użycia przełączników /C lub /K, pozostała część wiersza polecenia po przełączniku jest przetwarzana jako wiersz polecenia, który obowiązuje następujące reguły przetwarzania znaków cudzysłowu ("):

1. Znaki cudzysłowu w wierszu polecenia są zachowywane, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - nie użyto przełącznika /S,
 - użyto dokładnie dwóch znaków cudzysłowu,
 - pomiędzy znakami cudzysłowu nie występują żadne znaki specjalne, takie jak: &<>()@^|,
 - pomiędzy dwoma znakami cudzysłowu znajduje się co najmniej jeden znak odstępu,
 - ciąg znajdujący się pomiędzy dwoma znakami cudzysłowu jest nazwą pliku wykonywalnego.
2. W pozostałych przypadkach, tradycyjne działanie polega na sprawdzeniu, czy pierwszym znakiem jest znak cudzysłowu i, jeżeli tak, usunięcie tego znaku oraz usunięcie ostatniego znalezionej znaku cudzysłowu w wierszu polecenia, z zachowaniem całego tekstu, znajdującego się za ostatnim znakiem cudzysłowu.

Jeśli nie podano opcji /D w wierszu polecenia, a następnie uruchomiono CMD.EXE, wyszukiwane będą poniższe zmienne rejestru REG_SZ/REG_EXPAND_SZ i jeśli jedna z nich lub obie są obecne, wykonywane są jako pierwsze.

HKEY_LOCAL_MACHINE\Software\Microsoft\Command Processor\AutoRun

i/lub

HKEY_CURRENT_USER\Software\Microsoft\Command Processor\AutoRun

Rozszerzenia poleceń są włączone domyślnie. Rozszerzenia dla poszczególnych wywołań można wyłączyć przy użyciu przełącznika /E:OFF. Można włączać lub wyłączać rozszerzenia dla wszystkich wywołań programu CMD.EXE na komputerze i/lub sesji logowań użytkownika przez ustawienie w rejestrze jednej lub obu następujących wartości REG_DWORD za pomocą programu REGEDT32.EXE:

HKEY_LOCAL_MACHINE\Software\Microsoft\Command Processor\EnableExtensions

i/lub

HKEY_CURRENT_USER\Software\Microsoft\Command Processor\EnableExtensions

na 0x1 albo 0x0. Ustawienie określone przez użytkownika ma pierwszeństwo przed ustawieniem komputera. Przełączniki wiersza polecenia mają pierwszeństwo przed ustawieniami rejestru.

Rozszerzenia poleceń obejmują zmiany i/lub dodatki dla następujących poleceń:

```
DEL lub ERASE
COLOR
CD lub CHDIR
MD lub MKDIR
PROMPT
PUSHD
POPD
SET
SETLOCAL
ENDLOCAL
IF
FOR
CALL
SHIFT
GOTO
START (również zmiany dotyczące zewnętrznego wywołania polecenia)
ASSOC
FTYPE
```

Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat danego polecenia, wpisz nazwa_polecenia /?.

Opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych NIE jest włączone domyślnie. Opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych dla poszczególnych wywołań programu CMD.EXE można włączać lub wyłączać przy użyciu przełącznika /V:ON lub /V:OFF. Można włączać lub wyłączać zakończenia dla wszystkich wywołań programu CMD.EXE na komputerze i/lub sesji logowań użytkownika przez ustawienie w rejestrze jednej lub obu następujących wartości REG_DWORD za pomocą programu REGEDT32.EXE:

```
HKEY_LOCAL_MACHINE\Software\Microsoft\Command Processor\DelayedExpansion
```

i/lub

```
HKEY_CURRENT_USER\Software\Microsoft\Command Processor\DelayedExpansion
```

na 0x1 albo 0x0. Ustawienie określone przez użytkownika ma pierwszeństwo przed ustawieniem komputera. Przełączniki wiersza polecenia mają pierwszeństwo przed ustawieniami rejestru.

Jeśli opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych jest włączone, wtedy znak wykrzyknika może być używany do podstawiania wartości zmiennej środowiskowej w czasie wykonywania.

Dokańczanie nazw plików i katalogów NIE jest włączone domyślnie. Można włączać lub wyłączać dokańczanie nazw plików dla poszczególnych wywołań programu CMD.EXE przy użyciu przełącznika /F:ON lub /F:OFF. Można włączać lub wyłączać dokańczanie dla wszystkich wywołań programu CMD.EXE na komputerze i/lub sesji logowań użytkownika przez ustawienie w rejestrze jednej lub obu następujących wartości REG_DWORD za pomocą programu REGEDT32.EXE:

```
HKEY_LOCAL_MACHINE\Software\Microsoft\Command Processor\CompletionChar
```

```
HKEY_LOCAL_MACHINE\Software\Microsoft\Command Processor\PathCompletionChar
```

i/lub

```
HKEY_CURRENT_USER\Software\Microsoft\Command Processor\CompletionChar
```

```
HKEY_CURRENT_USER\Software\Microsoft\Command Processor\PathCompletionChar
```

na wartość szesnastkową znaku kontrolnego dla poszczególnej funkcji (np. 0x4 jest Ctrl-D a 0x6 jest Ctrl-F). Ustawienie określone przez użytkownika ma pierwszeństwo przed ustawieniem komputera. Przełączniki wiersza polecenia mają pierwszeństwo przed ustawieniami rejestru.

Jeśli dokańczanie jest włączone za pomocą przełącznika /F:ON, dwoma znakami

kontrolnymi są: Ctrl-D dla dokończania nazw katalogów i Ctrl-F dla dokończania nazw plików. Aby wyłączyć poszczególne znaki dokończania w rejestrze, użyj wartości dla spacji (0x20), ponieważ nie jest to prawidłowy znak kontrolny.

Dokończanie jest wywoływane po wpisaniu jednego z dwóch znaków kontrolnych. Funkcja dokończania przenosi ciąg ścieżki na lewą stronę kursora, dołącza symbol wieloznaczny, jeśli go nie ma i buduje listę pasujących ścieżek. Następnie wyświetla pierwszą zgodną ścieżkę. Później, ponowne naciśnięcie tego samego znaku kontrolnego powtarza cykl przechodzenia przez listę pasujących ścieżek. Naciśnięcie klawisza Shift razem ze znakiem kontrolnym powoduje przechodzenie przez listę wstecz. Jeśli wiersz edytowany jest w dowolny sposób i naciśnięty zostanie ponownie znak kontrolny, zapisana lista pasujących ścieżek jest odrzucana i generowana jest nowa lista. To samo wystąpi w przypadku przełączenia między dokończaniem nazw plików i katalogów. Jedyną różnicą między dwoma znakami kontrolnymi jest to, że znak dokończania pliku dopasowuje zarówno nazwy plików, jak i katalogów, podczas gdy znak dokończania katalogów dopasowuje jedynie nazwy katalogów. Jeśli dokończanie jest używane dla wszystkich wbudowanych poleceń katalogów (CD, MD lub RD), to przyjmowane jest dokończanie katalogów.

Kod dokończania odpowiednio postępuje z nazwami plików, które zawierają spacje lub inne znaki specjalne, umieszczając cudzysłowy wokół pasującej ścieżki. W przypadku wycofania się i wywołania dokończania wewnątrz wiersza, tekst z prawej strony kursora w punkcie, w którym wywoływano dokończanie jest odrzucany.

COLOR

Ustawia domyślne kolory tła i pierwszego planu.

COLOR [atr]

atr Określa atrybut koloru dla wyjścia konsoli

Atrybuty kolorów są określone przez DWIE cyfry heksadecymalne -- pierwsza oznacza tło, druga pierwszy plan. Każda cyfra może być jedną z wartości:

0 = Czarny	8 = Szary
1 = Niebieski	9 = Jasnoniebieski
2 = Zielony	A = Jasnozielony
3 = Błękitny	B = Jasnobłękitny
4 = Czerwony	C = Jasnoczerwony
5 = Purpurowy	D = Jasnopurpurowy
6 = Żółty	E = Jasnożółty
7 = Biały	F = Jaskrawobiały

Jeśli nie podano argumentu, używany jest kolor odpowiadający chwili uruchomienia CMD.EXE. Wartość ta jest brana z bieżącego okna konsoli, z opcji /T wiersza polecenia lub z wartości rejestru DefaultColor.

Polecenie COLOR ustawia ERRORLEVEL na 1, jeśli podjęto próbę określenia tej samej wartości dla tła i dla pierwszego planu w poleceniu.

COLOR

Przykład: "COLOR fc" daje kolor jasnoczerwony na jaskrawobiałym tle.

COMP

Porównuje zawartości dwóch plików lub zestawów plików.

COMP [dane1] [dane2] [/D] [/A] [/L] [/N=liczba] [/C]

dane1 Określa położenie i nazwę pierwszego pliku(ów) do porównania.
dane2 Określa położenie i nazwę drugiego pliku(ów) do porównania.
/D Wyświetla różnice w formacie dziesiętnym. Jest to

ustawienie domyślne.

- /A Wyświetla różnice jako znaki ASCII.
- /L Wyświetla numery wierszy, w których występują różnice.
- /N=liczba Porównuje tylko określoną liczbę początkowych wierszy pliku.
- /C Nie rozróżnia wielkich i małych liter ASCII przy porównywaniu plików.

Aby porównać grupy plików, użyj symboli wieloznacznych w param. dane1, dane2.

COMPACT

Wyświetla informacje o kompresji i umożliwia jej zmianę na partycjach NTFS.

COMPACT [/C | /U] [/S[:katalog]] [/A] [/I] [/F] [/Q] [plik [...]]

- /C Kompresuje określone pliki. Katalogi zostaną zaznaczone, aby dodawane potem pliki były automatycznie kompresowane.
- /U Dekompresuje określone pliki. Katalogi zostaną zaznaczone, aby dodawane potem pliki nie były automatycznie kompresowane.
- /S Wykonuje określoną operację na plikach w danym katalogu i wszystkich podkatalogach. Domyślny "katalog" to katalog bieżący.
- /A Wyświetla pliki z atrybutami Ukryty lub Systemowy. Domyślnie pliki te są pomijane.
- /I Kontynuuje określoną operację nawet po wystąpieniu błędów. Domyślnie program COMPACT zatrzymuje się, gdy wystąpi błąd.
- /F Wymusza wykonanie operacji kompresji na wszystkich podanych plikach, również tych, które są już skompresowane. Domyślnie pliki wcześniej skompresowane są pomijane.
- /Q Podaje tylko najważniejsze informacje.
- plik Określa wzór, plik lub katalog.

Program COMPACT wywołany bez parametrów wyświetla informacje o stanie kompresji bieżącego katalogu i plików, jakie on zawiera. Można używać nazw wielu plików i symboli wieloznacznych. Parametry należy oddzielać spacjami.

CONVERT

Konwertuje woluminy FAT na NTFS.

CONVERT wolumin /FS:NTFS [/V]

- wolumin Określa literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji lub nazwę woluminu.
- /FS:NTFS Określa, aby konwertować wolumin na NTFS.
- /V Określa, aby konwertować w trybie informacji pełnej.

COPY

Kopiuje pliki w inne miejsce.

COPY [/V] [/N] [/Y | /-Y] [/Z] [/A | /B] źródło [/A | /B]
[+ źródło [/A | /B] [+ ...]] [cel [/A | /B]]

- źródło Określa pliki do skopiowania.
- /A Oznacza plik tekstowy ASCII.
- /B Oznacza plik binarny.
- cel Określa docelowy katalog lub nazwę pliku dla nowych plików.
- /V Weryfikuje, czy kopiowane pliki są poprawnie zapisywane.
- /N Używa krótkich nazw plików, jeśli są one dostępne, podczas kopiowania pliku o nazwie innej postaci niż 8kropka3.
- /Y Wyłącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego pliku docelowego.
- /-Y Włącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego pliku docelowego.

/Z Kopiuje pliki sieciowe w trybie restartowalnym.

Przełącznik /Y może być ustawiony w zmiennej środowiskowej COPYCMD. Może on być następnie zastąpiony przełącznikiem /-Y w wierszu polecenia. Stanem domyślnym jest monitowanie przy zastępowaniu plików, chyba że polecenie COPY jest wywoływane ze skryptu wsadowego.

Aby dołączyć pliki, określ jeden plik docelowy, ale wiele plików źródłowych (używając symboli wieloznacznych lub formatu plik1+plik2+plik3).

DATE

Wyświetla lub ustawia datę.

DATE [/T | data]

Wpisz DATE bez parametrów, aby wyświetlić bieżące ustawienie daty i monit o podanie nowej. Naciśnij klawisz ENTER, aby nie zmieniać daty.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie DATE obsługuje przełącznik /T, którego użycie powoduje, że polecenie wyświetla bieżącą datę bez monitowania o podanie nowej daty.

DEL

Usuwa pliki.

DEL [/P] [/F] [/S] [/Q] [/A[[:]atrybuty]] nazwy
ERASE [/P] [/F] [/S] [/Q] [/A[[:]atrybuty]] nazwy

nazwy Określa listę plików lub folderów. Aby usunąć wiele plików na raz, użyj symboli wieloznacznych. Jeżeli podany zostanie katalog, usunięte zostaną wszystkie pliki w tym katalogu.

/P Monituje o potwierdzenie przed usunięciem każdego pliku.

/F Wymusza usuwanie plików z atrybutem tylko do odczytu.

/S Usuwa określone pliki ze wszystkich podkatalogów.

/Q Tryb cichy, nie żąda potwierdzenia usunięcia w przypadku użycia symbolu wieloznacznego.

/A Wybiera pliki do usunięcia na podstawie atrybutów

atrybuty R Pliki tylko do odczytu S Pliki systemowe
H Pliki ukryte A Pliki gotowe do archiwizacji
- Prefiks oznaczający "nie"

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie DEL i ERASE zmienia się następująco:

Semantyki wyświetlania przełącznika /S są zmienione w ten sposób, że pokazywane są tylko usuwane pliki, a nie te, których nie można odnaleźć.

DIR

Wyświetla listę plików i podkatalogów w katalogu.

DIR [dysk:][ścieżka][nazwa_pliku] [/A[[:]atrybuty]] [/B] [/C] [/D] [/L] [/N]
[/O[[:]sortowanie]] [/P] [/Q] [/S] [/T[[:]pole_czasowe]] [/W] [/X] [/4]

[dysk:][ścieżka][nazwa_pliku]
Określa dysk, katalog lub pliki do wyświetlenia.

/A Wyświetla pliki z określonymi atrybutami.

atrybuty D Katalogi R Pliki tylko do odczytu
H Pliki ukryte A Pliki gotowe do archiwizacji
S Pliki systemowe - Prefiks oznaczający "nie"

/B Używa prostego formatu (bez nagłówka lub podsumowania).

/C Wyświetla w rozmiarach plików separator tysięcy. Jest to

ustawienie domyślne. Aby nie wyświetlać separatora, użyj /-C.

/D Podobne do /W, ale pliki są sortowane kolumnami.

/L Używa małych liter.

/N Nowy format długiej listy, w którym nazwy plików umieszczone są z prawej strony.

/O Wyświetla listę plików w określonym porządku.

sortowanie N Wg nazw (alfabetycznie) S Wg rozmiarów (od najmniejszych)
 E Wg rozszerzeń (alfabet.) D Wg dat i godzin (od najstarszych)
 G Katalogi na początku - Odwrócenie kolejności

/P Wstrzymuje wyświetlanie po wypełnieniu ekranu.

/Q Wyświetla informacje o właścicielach plików.

/S Wyświetla pliki w określonym katalogu i wszystkich podkatalogach.

/T Określa, które pole czasowe jest wyświetlane lub używane do sortowania.

pole_czasowe C Data utworzenia
 A Data ostatniego dostępu
 W Data ostatniego zapisu

/W Stosuje format szerokiej listy.

/X Wyświetla krótkie nazwy wygenerowane dla plików o nazwie innej postaci niż 8kropka3. Format ten wygląda tak, jak format /N, przy czym krótka nazwa jest wstawiona przed długą nazwą. Jeśli nie ma krótkiej nazwy, zamiast niej wyświetlane są spacje.

/4 Wyświetla rok przy użyciu czterech cyfr.

Powyższe opcje można umieścić w zmiennej środowiskowej DIRCMD. Domyślne ustawienia opcji można zmienić, dodając do nich prefiks - (łącznik), na przykład /-W.

DISKCOMP

Porównuje zawartości dwóch dyskietek.

DISKCOMP [dysk1: [dysk2:]]

DISKCOPY

Kopiuje zawartość jednej dyskietki na drugą.

DISKCOPY [dysk1: [dysk2:]] [/V]

/V Weryfikuje, czy informacje zostały skopiowane poprawnie.

Obie dyskietki muszą być tego samego typu.

Można określić tę samą stację jako dysk1 i dysk2.

DOSKEY

Edytuje wiersze polecenia, ponownie wywołuje polecenia systemu Windows 2000 i tworzy makra.

DOSKEY [/REINSTALL] [/LISTSIZE=rozmiar] [/MACROS[:ALL | :nazwa_exe]]
 [/HISTORY] [/INSERT | /OVERSTRIKE] [/EXENAME=nazwa_exe] [/MACROFILE=plik]
 [nazwa_makro=[tekst]]

/REINSTALL Instaluje nową kopię programu Doskey.

/LISTSIZE=rozmiar Ustawia rozmiar buforu historii poleceń.

/MACROS Wyświetla wszystkie makra Doskey.

/MACROS:ALL Wyświetla wszystkie makra Doskey dla wszystkich programów wykonywalnych, które mają makra Doskey.

/MACROS:nazwa_exe Wyświetla wszystkie makra Doskey dla danego programu.

/HISTORY Wyświetla wszystkie polecenia przechowywane w pamięci.

/INSERT Określa, że nowy tekst jest wstawiany w starym tekście.

/OVERSTRIKE Określa, że nowy tekst zastępuje stary.

/nazwa_exe=nazwa_exe Określa program wykonywalny.

/MACROFILE=plik Określa plik makr do zainstalowania.

nazwa_makro Określa nazwę tworzonego makra.

tekst Określa polecenia, które mają być rejestrowane.

STRZAŃKI W GÍR" i W DÍŦ wywołują zapamiętane polecenia; ESC czyści wiersz polecenia; F7 wyświetla historię poleceń; ALT+F7 czyści historię poleceń; F8 przeszukuje historię poleceń; F9 wybiera polecenie według numerów; ALT+F10 czyści definicje makr.

Poniżej przedstawiono kody specjalne, stosowane w definicjach makr Doskey:

\$T Separator poleceń. Umożliwia umieszczenie w makrze wielu poleceń.
\$1-\$9 Parametry wsadowe. Odpowiadają %1-%9 w plikach wsadowych.
\$* Określa wszystko, co wystąpi w wierszu polecenia za nazwą makra.

ECHO

Wyświetla komunikaty lub włącza i wyłącza wyświetlanie poleceń.

```
ECHO [ON | OFF]
ECHO [komunikat]
```

Wpisz ECHO bez parametrów, aby wyświetlić bieżące ustawienie polecenia.

ENDLOCAL

Sprawia, że zmiany środowiska w pliku wsadowym nie będą lokalne. Zmiany środowiska dokonane po wydaniu polecenia ENDLOCAL nie są lokalne dla pliku wsadowego. Poprzednie ustawienia nie są przywracane po zakończeniu pliku wsadowego.

ENDLOCAL

Przy włączonych rozszerzeniach polecenie ENDLOCAL zmienia się następująco:

Jeśli odpowiednie polecenie SETLOCAL włączyło lub wyłączyło rozszerzenia poleceń za pomocą opcji ENABLEEXTENSIONS lub DISABLEEXTENSIONS, to po poleceniu ENDLOCAL stan (włączony lub wyłączony) rozszerzeń poleceń zostanie przywrócony do stanu poprzedzającego użycie tego polecenia SETLOCAL.

ERASE

Usuwa pliki.

```
DEL [/P] [/F] [/S] [/Q] [/A[:]atrybuty] nazwy
ERASE [/P] [/F] [/S] [/Q] [/A[:]atrybuty] nazwy
```

nazwy	Określa listę plików lub folderów. Aby usunąć wiele plików na raz, użyj symboli wieloznacznych. Jeżeli podany zostanie katalog, usunięte zostaną wszystkie pliki w tym katalogu.
/P	Monituje o potwierdzenie przed usunięciem każdego pliku.
/F	Wymusza usuwanie plików z atrybutem tylko do odczytu.
/S	Usuwa określone pliki ze wszystkich podkatalogów.
/Q	Tryb cichy, nie żąda potwierdzenia usunięcia w przypadku użycia symbolu wieloznacznego.
/A	Wybiera pliki do usunięcia na podstawie atrybutów
atrybuty	R Pliki tylko do odczytu S Pliki systemowe H Pliki ukryte A Pliki gotowe do archiwizacji - Prefiks oznaczający "nie"

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie DEL i ERASE zmienia się następująco:

Semantyki wyświetlania przełącznika /S są zmienione w ten sposób, że pokazywane są tylko usuwane pliki, a nie te, których nie można odnaleźć.

EXIT

Zamyka program CMD.EXE (interpreter poleceń) lub bieżący skrypt wsadowy.

EXIT [/B] [kod_wyjścia]

/B Nakazuje zakończenie pracy bieżącego skryptu wsadowego zamiast programu CMD.EXE. Jeżeli polecenie jest uruchomione spoza skryptu wsadowego, spowoduje to zakończenie programu CMD.EXE.

kod_wyjścia Określa wartość numeryczną. W przypadku użycia przełącznika /B, podany kod przypisywany jest zmiennej środowiskowej ERRORLEVEL. Jeżeli spowoduje to zamknięcie programu CMD.EXE, kod wyjścia procesu ustawiany jest na tę wartość.

FC

Porównuje dwa pliki lub zestawy plików i wyświetla różnice między nimi.

FC [/A] [/C] [/L] [/LBn] [/N] [/T] [/U] [/W] [/nnnn] [dysk1:][ścieżka1]plik1
[dysk2:][ścieżka2]plik2

FC /B [dysk1:][ścieżka1]plik1 [dysk2:][ścieżka2]plik2

/A Wyświetla tylko pierwszy i ostatni wiersz każdego zestawu różnic.
/B Wykonuje porównywanie w systemie dwójkowym (binarne).
/C Nie rozróżnia wielkich i małych liter.
/L Porównuje pliki jako tekst ASCII.
/LBn Ustala maksymalną liczbę kolejnych wystąpień niezgodności na określoną liczbę wierszy.
/N Przy porównywaniu ASCII wyświetla numery wierszy.
/T Nie zamienia tabulatorów na spacje.
/U Porównuje pliki jako pliki tekstowe UNICODE.
/W Kompresuje do porównania białe miejsca (tabulatory i spacje).
/nnnn Określa liczbę kolejnych wierszy, które muszą być zgodne po wystąpieniu niezgodności.

FIND

Szuka ciągu znaków w pliku lub wielu plikach.

FIND [/V] [/C] [/N] [/I] "ciąg" [[dysk:][ścieżka]plik[...]]

/V Wyświetla wszystkie wiersze NIE zawierające podanego ciągu.
/C Wyświetla tylko liczbę wierszy zawierających ciąg.
/N Wyświetla wiersze i ich numery.
/I Nie rozróżnia wielkich i małych liter podczas wyszukiwania ciągów.
"ciąg" Określa ciąg tekstowy do znalezienia.
[dysk:][ścieżka]plik
Określa pliki do przeszukiwania.

Jeśli ścieżka nie jest określona, polecenie FIND przeszukuje tekst wpisany w wierszu polecenia lub przetwarzany potokowo z innego polecenia.

FINDSTR

Wyszukuje ciągów w plikach.

FINDSTR [/B] [/E] [/L] [/R] [/S] [/I] [/X] [/V] [/N] [/M] [/O] [/P] [/F:plik]
[/C:ciąg] [/G:ciąg] [/D:lista katalogów] [/A:atrybuty kolorów]
[ciagi] [[dysk:][ścieżka]nazwapliku[...]]

/B Dopasowuje wzorzec, jeżeli znajduje się na początku wiersza.
/E Dopasowuje wzorzec, jeżeli znajduje się na końcu wiersza.
/L Traktuje ciągi wyszukiwania jako literały.
/R Traktuje ciągi wyszukiwania jako wyrażenia regularne.
/S Wyszukuje pasujące pliki w katalogu bieżącym i we wszystkich podkatalogach.

/I Określa wyszukiwanie bez uwzględniania wielkości liter.
 /X Drukuje wiersze pasujące dokładnie.
 /V Drukuje tylko wiersze, które nie zawierają dopasowania.
 /N Drukuje numer wiersza przed każdym pasującym wierszem.
 /M Drukuje tylko nazwę pliku, jeżeli zawiera on dopasowanie.
 /O Drukuje przesunięcie, w znakach, przed każdym pasującym wierszem.
 /P Pomija pliki zawierające znaki niedrukowalne.
 /A:atryb. Określa atrybut koloru za pomocą dwóch cyfr szesnastkowych.
 Patrz polecenie "color /?"
 /F:plik Czyta listę plików z określonego pliku (/ oznacza konsolę).
 /C:ciąg Używa określonego ciągu wyszukiwania jako literału.
 /G:plik Pobiera ciągi wyszukiwania z określonego pliku (/ oznacza konsolę).
 /D:kat. Przeszukuje katalogi, nazwy których, rozdzielone przecinkami,
 zostały określone.
 ciągi Tekst do odszukania.
 [dysk:][ścieżka]nazwapliku
 Określa plik lub pliki do przeszukania.

Użyj spacji do oddzielenia kilku ciągów wyszukiwania, o ile argument nie zostanie poprzedzony przełącznikiem /C. Na przykład, polecenie
 'FINDSTR "witam wszystkich" x.y' odszuka ciągi "witam" lub "wszystkich"
 w pliku x.y. Polecenie 'FINDSTR /C:"witam wszystkich" x.y' odszuka ciąg
 "witam wszystkich" w pliku x.y.

Szybka pomoc na temat wyrażeń regularnych:

. Symbol wieloznaczny: dowolny znak
 * Powtórzenie: zero lub więcej wystąpień poprzedniego znaku lub klasy
 ^ Pozycja w wierszu: początek wiersza
 \$ Pozycja w wierszu: koniec wiersza
 [klasa] Klasa znaków: dowolny znak z zestawu
 [^klasa] Odwrócona klasa: dowolny znak nie należący do zestawu
 [x-y] Zakres: dowolny znak z określonego zakresu
 \x Znak ucieczki: literalne użycie metaznaku x
 \<xyz pozycja w wyrazie: początek wyrazu
 xyz\> pozycja w wyrazie: koniec wyrazu

Pełne informacje na temat wyrażeń regularnych polecenia FINDSTR można znaleźć
 w podręczniku poleceń dostępnym online.

FOR

Wykonuje określone polecenie dla wszystkich plików ze zbioru plików.

FOR %zmienna IN (zbiór) DO polecenie [parametry_polecenia]

%zmienna Określa parametr wymienny.
 (zbiór) Określa zbiór - jeden lub kilka plików. Używanie symboli
 wieloznacznych jest dozwolone.
 polecenie Określa polecenie, które ma być wykonane dla każdego pliku.
 parametry_polecenia
 Określa parametry lub opcje dla określonego polecenia.

Aby użyć polecenia FOR w programie wsadowym, wpisz %%zmienna zamiast
 %zmienna. W nazwach zmiennych rozróżnia się małe i wielkie litery,
 tak więc %i różni się od %I

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń obsługiwane są następujące dodatkowe
 formy polecenia FOR:

FOR /D %zmienna IN (zbiór) DO polecenie [parametry-polecenia]

Jeśli "zbiór" zawiera symbole wieloznaczne, to mają być poszukiwane
 odpowiednie nazwy katalogów, a nie nazwy plików.

FOR /R [[dysk:]ścieżka] %zmienna IN (zbiór) DO polecenie [parametry-polecenia]

Wędruje po drzewie katalogów poczynając od katalogu [dysk:]ścieżka, wykonując polecenie FOR w każdym katalogu tego drzewa. Jeśli po /R nie podano żadnego katalogu, to używany jest katalog bieżący. Jeśli "zbiór" jest określony tylko przez pojedynczy znak kropki (.), to polecenie wyliczy tylko zawartość drzewa katalogów.

```
FOR /L %zmienna IN (początek,krok,koniec) DO polecenie [parametry-polecenia]
```

W tym przypadku zbiór jest ciągiem liczb od wartości "początek" do wartości "koniec", zmieniających się o wartość "krok". Tak więc (1,1,5) generuje ciąg 1 2 3 4 5, a (5,-1,1) generuje ciąg (5 4 3 2 1)

```
FOR /F ["opcje"] %zmienna IN (zbiórplików) DO polecenie [parametry-polecenia]
FOR /F ["opcje"] %zmienna IN ("ciąg") DO polecenie [parametry-polecenia]
FOR /F ["opcje"] %zmienna IN ('polecenie') DO polecenie [parametry-polecenia]
```

lub, jeśli obecna jest opcja usebackq:

```
FOR /F ["opcje"] %zmienna IN (zbiórplików) DO polecenie [parametry-polecenia]
FOR /F ["opcje"] %zmienna IN ('ciąg') DO polecenie [parametry-polecenia]
FOR /F ["opcje"] %zmienna IN (`polecenie`) DO polecenie [parametry-polecenia]
```

zbiórplików jest jedną lub wieloma nazwami plików. Każdy plik jest otwierany, odczytywany i przetwarzany przed przejściem do następnego pliku z tego zbioru. Przetwarzanie polega na odczytaniu pliku, podzieleniu go na poszczególne wiersze tekstu i podzieleniu każdego wiersza na zero lub więcej leksemów. Wówczas wywoływana jest główne polecenie pętli, przy czym jako wartości zmiennych są przypisywane ciągi znalezionych leksemów. Domyślnie opcja /F przekazuje pierwszy oddzielony spacją leksem z pierwszego wiersza każdego pliku. Puste wiersze są pomijane. Można zmienić domyślny sposób podziału wierszy określając opcjonalny parametr "opcje". Jest to ciąg umieszczony w cudzysłowie, który zawiera jedno lub więcej słów kluczowych określających różne parametry podziału. Dostępne są następujące słowa kluczowe:

eol=c	- określa znak komentarza końca wiersza (tylko jeden)
skip=n	- określa liczbę wierszy do pominięcia na początku pliku.
delims=xxx	- określa zestaw ograniczników. Zastępuje domyślny zestaw ograniczników (spację i tabulator).
tokens=x,y,m-n	- określa tokeny, które mają być przekazywane z każdego wiersza do głównego polecenia w każdej iteracji. Spowoduje to przydzielenie dodatkowych nazw zmiennych. m-n oznacza zakres, czyli tokeny od m-tego do n-tego. Jeśli ostatni znak ciągu tokens= jest gwiazdką, wówczas przydzielana jest dodatkowa zmienna, która otrzymuje pozostały tekst z wiersza po przydzieleniu ostatniego tokenu.
usebackq	- określa, czy wymuszane są nowe semantyki, gdzie ciąg w odwrotnych apostrofach jest wykonywany jako polecenie, a ciąg w apostrofach jest literałem polecenia i zezwala na użycie cudzysłowów dla nazw plików w zbiórplików.

Przykłady, które mogą pomóc:

```
FOR /F "eol=; tokens=2,3* delims=, " %i in (mójplik.txt) do @echo %i %j %k
```

analizuje każdy wiersz w pliku mójplik.txt, ignorując wiersze rozpoczynające się od średnika, przekazuje drugi i trzeci token z każdego wiersza do głównego polecenia, z tokenami rozdzielonymi przecinkami i/lub spacjami. Zauważ, że dla głównego polecenia odwołanie instrukcji %i pobiera drugi token, %j trzeci token, a %k pobiera wszystkie pozostałe tokeny po trzecim. Dla nazw plików zawierających spacje, należy stosować cudzysłowy. Aby używać cudzysłowów w ten sposób, należy również użyć opcji usebackq, bo w przeciwnym razie cudzysłowy będą interpretowane do analizy

jako ciąg literalny.

%i jest deklarowane jawnie w instrukcji, a %j i %k są jawnie deklarowane poprzez opcję tokens=. Można określić do 26 tokenów za pomocą wiersza tokens=, nie próbując zadeklarowania zmiennej większej niż litera 'z' lub 'Z'. Pamiętaj, że nazwy zmiennej FOR uwzględniają wielkość liter, są globalne i nie można mieć ich aktywnych więcej niż 52 w tym samym czasie.

Można również użyć logicznego analizowania FOR /F na ciągu natychmiastowym umieszczając w apostrofach zbiórplików między nawiasami. Będzie to potraktowane jako pojedynczy wiersz wyjścia z pliku i przeanalizowane.

Na koniec, można też użyć polecenia FOR /F do analizy wyjścia polecenia. Dokonuje się tego umieszczając w odwrotnych apostrofach zbiórplików między nawiasami. Będzie to potraktowane jako wiersz polecenia, który jest przekazywany do podrzędnego programu CMD.EXE. Wyjście jest wtedy przechwytywane do pamięci i analizowane jakby był to plik. Zobacz następujący przykład:

```
FOR /F "usebackq delims==" %i IN (`zbiór`) DO @echo %i
```

wyliczy nazwy zmiennych środowiskowych w bieżącym środowisku.

Ponadto, zostało ulepszone podstawianie odwołań zmiennej FOR. Możesz teraz używać następującej opcjonalnej składni:

```
%~I      - rozwija %I usuwając wszystkie obejmujące cudzysłowy (" )
%~fI     - rozwija %I do pełnej nazwy ścieżki
%~dI     - rozwija %I tylko do litery dysku
%~pI     - rozwija %I tylko do ścieżki
%~nI     - rozwija %I tylko do nazwy pliku
%~xI     - rozwija %I tylko do rozszerzenia pliku
%~sI     - rozwinięta ścieżka zawiera tylko krótkie nazwy
%~aI     - rozwija %I do atrybutów pliku
%~tI     - rozwija %I do daty/czasu pliku
%~zI     - rozwija %I do rozmiaru pliku
%~$PATH:I - przeszukuje katalogi wymienione w zmiennej środowiskowej
           PATH i rozwija %I do pełnej nazwy dla pierwszej
           znalezionej. Jeśli nazwa zmiennej środowiskowej nie została
           zdefiniowana lub pliku nie znaleziono w wyszukiwaniu,
           modyfikator rozwija do pustego ciągu.
```

Modyfikatory mogą być łączone w celu uzyskania złożonych wyników:

```
%~dpI    - rozwija %I tylko do litery dysku i ścieżki
%~nxI    - rozwija %I tylko do nazwy pliku i rozszerzenia
%~fsI    - rozwija %I tylko do pełnej nazwy ścieżki z krótkimi
           nazwami
%~dp$PATH:i - przeszukuje katalogi wymienione w zmiennej środowiskowej
           PATH i rozwija %I do litery dysku i ścieżki dla pierwszej
           znalezionej.
%~ftzaI  - rozwija %I do DIR jak wiersz wyjściowy
```

W powyższych przykładach %I i PATH można zastąpić innymi prawidłowymi wartościami. Składnia %~ jest zakończona prawidłową nazwą zmiennej FOR.

Stosowanie dużych liter dla nazw zmiennych, jak np. %I czyni je czytelniejszymi i zapobiega myleniu z modyfikatorami, które nie uwzględniają wielkości liter.

FORMAT

Formatuje dysk dla systemu Windows 2000.

```
FORMAT wolumin [/FS:system_plików] [/V:etykieta] [/Q] [/A:rozmiar] [/C]
```

```
FORMAT wolumin [/V:etykieta] [/Q] [/F:rozmiar]
FORMAT wolumin: [/V:etykieta] [/Q] [/T:ścieżki /N:sektory]
FORMAT wolumin: [/V:etykieta] [/Q] [/1] [/4]
FORMAT wolumin [/Q] [/1] [/4] [/8]
```

wolumin Określa literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji lub nazwę woluminu.

/FS:system_plików Określa typ systemu plików (FAT, FAT32 lub NTFS).

/V:etykieta Określa etykietę woluminu.

/Q Wykonuje szybkie formatowanie.

/C Pliki utworzone w nowym woluminie będą domyślnie kompresowane.

/X Wymusza uprzednią dezinstalację woluminu, jeżeli jest to konieczne. Wszystkie otwarte dojścia do tego woluminu przestaną być prawidłowe.

/A:rozmiar Zastępuje domyślny rozmiar jednostki alokacji. Dla zastosowań ogólnych zaleca się używanie ustawień domyślnych. System NTFS obsługuje rozmiary: 512, 1024, 2048, 4096, 8192, 16 KB, 32 KB, 64 KB. System FAT obsługuje rozmiary: 512, 1024, 2048, 4096, 8192, 16 KB, 32 KB, 64 KB, (128 KB, 256 KB dla sektorów o rozmiarach > 512 bajtów). System FAT32 obsługuje rozmiary: 512, 1024, 2048, 4096, 8192, 16 KB, 32 KB, 64 KB, (128 KB, 256 KB dla sektorów o rozmiarach > 512 bajtów).

Zauważ, że systemy plików FAT i FAT32 narzucają następujące ograniczenia na liczbę klastrów na woluminie:

FAT: liczba klastrów <= 65526
FAT32: 65526 < liczba klastrów < 268435446

Polecenie Format zostanie natychmiast przerwane w przypadku wykrycia, że powyższe wymagania nie będą spełnione przy użyciu określonego rozmiaru klastra.

Kompresja NTFS nie jest obsługiwana dla jednostek alokacji większych niż 4096 bajtów.

/F:rozmiar Określa rozmiar dyskietki do sformatowania (160, 180, 320, 360, 640, 720, 1,2, 1,23, 1,44, 2,88 lub 20,8).

/T:ścieżki Określa liczbę ścieżek na jednej stronie dysku.

/N:sektory Określa liczbę sektorów na ścieżce.

/1 Formatuje jedną stronę dyskietki.

/4 Formatuje dyskietkę o pojemności 360K i rozmiarze 5,25 cala w stacji wysokiej gęstości.

/8 Formatuje osiem sektorów na ścieżkę.

FTYPE
Wyświetla lub modyfikuje typy plików używane w skojarzeniach rozszerzeń plików

```
FTYPE [typ_pliku=[ciąg_polecenia_otwarcia]]
```

typ_pliku Określa typ pliku do sprawdzenia lub zmiany
ciąg_polecenia_otwarcia Określa polecenie otwarcia używane podczas uruchamiania plików tego typu.

Wpisz polecenie FTYPE bez parametrów, aby wyświetlić bieżące typy plików, które mają zdefiniowane ciągi poleceń otwarcia. Polecenie FTYPE wywoływane tylko z typem pliku wyświetla bieżący ciąg polecenia otwarcia dla tego typu pliku. Polecenie FTYPE bez określenia ciągu polecenia otwarcia usunie ciąg polecenia otwarcia dla typu pliku. Wewnątrz ciągu polecenia otwarcia %0 lub %1 są zastępowane nazwą pliku uruchamianą poprzez skojarzenie. %* pobiera wszystkie parametry, %2 pobiera pierwszy parametr, %3 drugi itd. %~n pobiera wszystkie pozostałe parametry począwszy od n-tego parametru, gdzie

n może być z przedziału od 2 do 9 włącznie. Na przykład:

```
ASSOC .pl=PerlScript
FTYPE PerlScript=perl.exe %1 %*
```

zezwoli na wywołanie skryptu Perl w następujący sposób:

```
script.pl 1 2 3
```

Aby wyeliminować potrzebę wpisywania rozszerzeń, należy postąpić jak poniżej:

```
set PATHEXT=.pl;%PATHEXT%
```

i skrypt można będzie wywołać w następujący sposób:

```
script 1 2 3
```

GOTO

Kieruje program cmd.exe do oznaczonego etykietą wiersza w programie wsadowym.

GOTO etykieta

etykieta Określa ciąg tekstowy używany w programie wsadowym jako etykieta.

Etykietę można wpisać w oddzielnym wierszu zaczynającym się od dwukropka.

Przy włączonych poleceniach rozszerzeń polecenie GOTO zmienia się następująco:

Polecenie GOTO akceptuje etykietę docelową :EOF, która przekazuje sterowanie na koniec bieżącego pliku skryptu wsadowego. Jest to łatwy sposób kończenia pliku skryptu wsadowego bez definiowania etykiety. Wpisz CALL /?, aby zobaczyć opis rozszerzeń polecenia CALL, które usprawnia tę funkcję.

GRAFTABL

Umożliwia w systemie Windows wyświetlanie rozszerzonego zestawu znaków w trybie graficznym.

```
GRAFTABL [xxx]
GRAFTABL /STATUS
```

xxx Określa numer strony kodowej.
/STATUS Wyświetla bieżącą stronę kodową używaną przez GRAFTABL.

HELP

Dostarcza informacje pomocy dla poleceń systemu Windows 2000.

```
HELP [polecenie]
```

polecenie - wyświetla pomoc dla tego polecenia.

IF

Wykonuje przetwarzanie warunkowe w programach wsadowych.

```
IF [NOT] ERRORLEVEL liczba polecenie
IF [NOT] ciąg1==ciąg2 polecenie
IF [NOT] EXIST nazwa_pliku polecenie
```

NOT Określa, że system Windows 2000 ma wykonać polecenie tylko wtedy, gdy warunek nie jest spełniony.

ERRORLEVEL liczba Określa prawdę (spełnienie warunku), jeśli ostatnio wykonany program zwrócił kod błędu równy lub większy od

podanej liczby.

ciąg1==ciąg2 Określa prawdę (spełnienie warunku), jeśli podane ciągi tekstowe są identyczne.

EXIST nazwa_pliku Określa prawdę (spełnienie warunku), jeśli plik o nazwie "nazwa_pliku" istnieje.

polecenie Określa polecenie wykonywane, jeśli warunek jest spełniony. Po poleceniu może wystąpić słowo kluczowe ELSE, co spowoduje wykonanie polecenia znajdującego się po słowie kluczowym ELSE, jeżeli podany warunek nie zostanie spełniony.

Konstrukcja ELSE musi występować w tym samym wierszu, co polecenie występujące po słowie IF. Na przykład:

```
IF EXIST nazwa_pliku. (  
    del nazwa_pliku.  
) ELSE (  
    echo Brak pliku "nazwa_pliku."  
)
```

Następujące polecenie nie działałoby, ponieważ polecenie del musi być zakończone znakiem nowego wiersza:

```
IF EXIST nazwa_pliku. del nazwa_pliku. ELSE echo Brak pliku "nazwa_pliku."
```

To polecenie również nie będzie działać, ponieważ polecenie po słowie kluczowym ELSE musi być w tym samym wierszu co koniec polecenia występującego po słowie kluczowym IF:

```
IF EXIST nazwa_pliku. del nazwa_pliku.  
ELSE echo Brak pliku "nazwa_pliku".
```

Poniższe polecenie będzie działać, nawet gdy wszystkie polecenia zostaną umieszczone w jednym wierszu:

```
IF EXIST nazwa_pliku. (del nazwa_pliku.) ELSE echo Brak pliku "nazwa_pliku."
```

Jeżeli włączone są rozszerzenia poleceń, instrukcja IF zmienia się następująco:

```
IF [/I] ciąg1 operator_porównania ciąg2 polecenie  
IF CMDEXTVERSION liczba polecenie  
IF DEFINED zmienna polecenie
```

gdzie operator_porównania może być jednym z:

- EQU - równe
- NEQ - nie równe
- LSS - mniejsze niż
- LEQ - mniejsze niż lub równe
- GTR - większe niż
- GEQ - większe niż lub równe

a użycie przełącznika /I powoduje wykonanie porównania ciągów bez uwzględniania wielkości liter. Przełącznik /I może być również użyty przy porównaniu ciąg1==ciąg2. Są to porównania rodzajowe w tym sensie, że, jeżeli zarówno ciąg1, jak i ciąg2 składają się wyłącznie z cyfr, ciągi są konwertowane na liczby i wykonywane jest porównanie numeryczne.

Wyrażenie warunkowe CMDEXTVERSION działa podobnie do zmiennej ERRORLEVEL, z wyjątkiem tego, że jest to porównanie z wewnętrznym numerem wersji skojarzonym z rozszerzeniami poleceń. Pierwszym numerem wersji jest 1. Wartość ta będzie zwiększana o 1, jeżeli do rozszerzeń poleceń dodane zostaną znaczące ulepszenia. Wyrażenie warunkowe CMDEXTVERSION nigdy nie jest prawdziwe, jeżeli rozszerzenia poleceń są wyłączone.

Wyrażenie warunkowe DEFINED działa podobnie do wyrażenia EXISTS, z wyjątkiem tego, że argumentem jest nazwa zmiennej; wyrażenie jest prawdziwe, jeżeli zmienna środowiskowa jest zdefiniowana.

Wyrażenie %ERRORLEVEL% jest rozwijane w reprezentację tekstową bieżącej wartości zmiennej ERRORLEVEL przy założeniu, że nie ma jeszcze zmiennej środowiskowej o nazwie ERRORLEVEL, w którym to przypadku pobrana zostanie jej wartość. Po uruchomieniu programu, następujące przykłady ilustrują użycie zmiennej ERRORLEVEL:

```
goto odpowiedz%ERRORLEVEL%
:odpowiedz0
echo Program zwrócił kod 0
:odpowiedz1
echo Program zwrócił kod 1
```

Można także użyć porównań numerycznych:

```
IF %ERRORLEVEL% LEQ 1 goto okay
```

Wyrażenie %CMDCMDLINE% jest rozwijane do oryginalnej postaci wiersza polecenia, przekazanego do programu CMD.EXE, przed jego przetworzeniem, przy założeniu, że nie ma jeszcze zmiennej środowiskowej o nazwie CMDCMDLINE, w którym to przypadku pobrana zostanie jej wartość.

Wyrażenie %CMDEXTVERSION% jest rozwijane w reprezentację tekstową bieżącej wartości zmiennej CMDEXTVERSION przy założeniu, że nie ma jeszcze zmiennej środowiskowej o nazwie CMDEXTVERSION, w którym to przypadku pobrana zostanie jej wartość.

LABEL

Tworzy, zmienia lub usuwa etykietę woluminu dysku.

```
LABEL [dysk:][etykieta]
LABEL [/MP] [wolumin] [etykieta]
```

dysk:	Określa literę dysku.
etykieta	Określa etykietę woluminu.
/MP	Określa, że wolumin powinien być traktowany jako punkt instalacji lub nazwa woluminu.
wolumin	Określa literę dysku (z dwukropkiem), punkt instalacji lub nazwę woluminu. W przypadku podania nazwy woluminu użycie przełącznika /MP nie jest wymagane.

MD

Tworzy katalog.

```
MKDIR [dysk:]ścieżka
MD [dysk:]ścieżka
```

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie MKDIR zmienia się następująco:

W razie potrzeby polecenie MKDIR tworzy wszystkie pośrednie katalogi w ścieżce. Na przykład, przyjmując, że \a nie istnieje wtedy polecenie:

```
mkdir \a\b\c\d
```

odpowiada poleceniom:

```
mkdir \a
chdir \a
mkdir b
chdir b
```

```
mkdir c
chdir c
mkdir d
```

które należy wpisać, jeśli rozszerzenia są wyłączone.

MKDIR

Tworzy katalog.

```
MKDIR [dysk:]ścieżka
MD [dysk:]ścieżka
```

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie MKDIR zmienia się następująco:

W razie potrzeby polecenie MKDIR tworzy wszystkie pośrednie katalogi w ścieżce. Na przykład, przyjmując, że \a nie istnieje wtedy polecenie:

```
mkdir \a\b\c\d
```

odpowiada poleceniom:

```
mkdir \a
chdir \a
mkdir b
chdir b
mkdir c
chdir c
mkdir d
```

które należy wpisać, jeśli rozszerzenia są wyłączone.

MODE

Konfiguruje urządzenia systemowe.

```
Port szeregowy:      MODE COMm[:] [BAUD=b] [PARITY=p] [DATA=d] [STOP=s]
                      [to=on|off] [xon=on|off] [odsr=on|off]
                      [octs=on|off] [dtr=on|off|hs]
                      [rts=on|off|hs|tg] [idsr=on|off]
```

```
Stan urządzenia:      MODE [urządzenie] [/STATUS]
Readresowanie drukowania:  MODE LPTn[:]=COMm[:]
Wybór strony kodowej:  MODE CON[:] CP SELECT=yyy
Stan strony kodowej:   MODE CON[:] CP [/STATUS]
Tryb wyświetlania:    MODE CON[:] [COLS=c] [LINES=n]
Szybkość powtarzania klawiatury:  MODE CON[:] [RATE=r DELAY=d]
```

MORE

Wyświetla dane po jednym ekranie na raz.

```
MORE [/E [/C] [/P] [/S] [/Tn] [+n]] < [dysk:][ścieżka]plik
nazwa_polecenia | MORE [/E [/C] [/P] [/S] [/Tn] [+n]]
MORE /E [/C] [/P] [/S] [/Tn] [+n] [pliki]
```

[dysk:][ścieżka]plik Określa plik, który ma być wyświetlany po jednym ekranie na raz.

nazwa_polecenia Określa polecenie, którego wynik ma być wyświetlany po jednym ekranie na raz.

```
/E      Włącza rozszerzone funkcje
/C      Czyści ekran przed wyświetleniem strony
/P      Rozszerza znaki nowego wiersza
/S      łączy sąsiednie puste wiersze w jeden wiersz
```

/Tn Zamienia tabulatory na n spacji (domyślnie 8)
Opcje mogą występować w zmiennej środowiskowej MORE.

+n Zaczyna wyświetlanie pierwszego pliku od wiersza n
pliki Lista plików do wyświetlenia. Pliki z listy są oddzielane pustymi wierszami.

Jeśli włączone są funkcje rozszerzone, to następujące polecenia są akceptowane w wierszu polecenia -- Więcej -- :

P n Wyświetla następne n wierszy
S n Pomija następne n wierszy
F Wyświetla następny plik
Q Koniec
= Wyświetla numer wiersza
? Wyświetla wiersz pomocy
<spacja> Wyświetla następną stronę
<enter> Wyświetla następny wiersz

MOVE

Przenosi pliki i zmienia nazwy plików i katalogów.

Aby przenieść jeden lub więcej plików:

```
MOVE [/Y | /-Y] [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku[,...] cel
```

Aby zmienić nazwę katalogu:

```
MOVE [/Y | /-Y] [dysk:][ścieżka]katalog1 katalog2
```

[dysk:][ścieżka]nazwa_pliku	Określa ścieżkę i nazwy plików do przeniesienia.
cel	Określa nową lokalizację plików. Cel może zawierać literę dysku z dwukropkiem, nazwę katalogu lub ich kombinację. W przypadku przenoszenia tylko jednego pliku można także podać nową nazwę pliku.
[dysk:][ścieżka]katalog1	Określa nazwę katalogu, którego nazwę chcesz zmienić.
katalog2	Określa nową nazwę katalogu.
/Y	Wyłącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego pliku docelowego.
/-Y	Włącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego pliku docelowego.

Przełącznik /Y można umieścić w zmiennej środowiskowej COPYCMD. Jego działanie można wyłączyć używając przełącznika /-Y w wierszu polecenia. Domyślnym działaniem jest monitowanie o potwierdzenie zastąpienia pliku, chyba że polecenie MOVE zostało wywołane ze skryptu wsadowego.

PATH

Wyświetla lub ustawia ścieżkę wyszukiwania dla plików wykonywalnych.

```
PATH [[dysk:]ścieżka[;...][;%PATH%]  
PATH ;
```

Wpisz PATH ; aby wyczyścić wszystkie ustawienia ścieżki wyszukiwania: wówczas program cmd.exe będzie przeszukiwał tylko bieżący katalog.
Wpisz PATH bez parametrów, aby wyświetlić bieżącą ścieżkę.
Umieszczenie wyrażenia %PATH% w nowym ustawieniu ścieżki powoduje, że stara ścieżka jest dodawana do nowego ustawienia.

PAUSE

Zawiesza przetwarzanie pliku wsadowego i wyświetla komunikat
Naciśnij dowolny klawisz, aby kontynuować . . .

POPD

Przechodzi do katalogu zachowanego przez polecenie PUSHHD.

POPD

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie POPD usuwa
ze stosu katalogów polecenia PUSHHD
wszelkie chwilowe litery dysków utworzone przez PUSHHD.

PRINT

Drukuje plik tekstowy.

PRINT [/D:urządzenie] [[dysk:][ścieżka]plik[...]]

/D:urządzenie Określa urządzenie do drukowania.

PROMPT

Zmienia tekst zgłoszenia programu cmd.exe.

PROMPT [tekst]

tekst Określa nowy tekst zgłoszenia.

Tekst zgłoszenia może składać się ze zwykłych znaków i następujących kodów:

\$A & (znak ampersand)
\$B | (potok)
\$C ((lewy nawias)
\$D bieżąca data
\$E kod escape (kod ASCII 27)
\$F) (prawy nawias)
\$G > (znak większe niż)
\$H Znak Backspace (kasuje poprzedni znak)
\$L < (znak mniejsze niż)
\$N bieżący dysk
\$P bieżący dysk i ścieżka
\$Q = (znak równości)
\$S (spacja)
\$T bieżąca godzina
\$V numer wersji systemu Windows 2000
\$_ powrót karetki i znak wysuwu wiersza
\$\$ \$ (znak dolara)

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie PROMPT obsługuje
następujące dodatkowe sposoby formatowania znaków:

\$+ zero lub więcej znaków (+), w zależności od
 głębokości stosu katalogów polecenia PUSHHD, jeden znak dla każdego
 poziomu umieszczonego na stosie.

\$M Wyświetla zdalną nazwę skojarzoną z literą bieżącego dysku
 lub pusty ciąg znaków, jeśli bieżący dysk nie jest
 dyskiem sieciowym.

PUSHHD

Zachowuje bieżący katalog dla polecenia POPD, a następnie przechodzi do
określonego katalogu.

PUSHD [ścieżka | ..]

ścieżka Określa katalog, który ma się stać bieżącym.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie PUSHD akceptuje ścieżki sieciowe oprócz normalnych liter dysków i ścieżek. Jeśli podano ścieżkę sieciową, polecenie PUSHD utworzy chwilową literę dysku, odnoszącą się do podanego zasobu sieciowego, a następnie zmienia bieżący dysk i katalog, używając nowo zdefiniowanej litery dysku. Chwilowe litery dysków są nadawane poczynając od litery Z: w dół, z wykorzystaniem kolejnych wolnych liter.

RD

Usuwa katalog.

RMDIR [/S] [/Q] [dysk:]ścieżka

RD [/S] [/Q] [dysk:]ścieżka

/S Usuwa wraz z określonym katalogiem wszystkie katalogi i pliki w nim umieszczone. Stosuje się do usuwania drzewa katalogów.

/Q Tryb cichy, nie żąda potwierdzenia usuwania drzewa katalogów, jeśli została użyta opcja /S

RECOVER

Odzyskuje możliwe do odczytania informacje z uszkodzonego dysku.

RECOVER [dysk:][ścieżka]plik

Przed użyciem polecenia RECOVER zajrzyj do elektronicznego podręcznika Command Reference w Pomocy systemu Windows 2000.

REM

Zapisuje komentarze (uwagi) w pliku wsadowym lub w pliku CONFIG.SYS.

REM [komentarz]

REN

Zmienia nazwy plików.

RENAME [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku1 nazwa_pliku2.

REN [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku1 nazwa_pliku2.

Należy pamiętać, że nie można określić nowego dysku ani ścieżki dla pliku docelowego.

RENAME

Zmienia nazwy plików.

RENAME [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku1 nazwa_pliku2.

REN [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku1 nazwa_pliku2.

Należy pamiętać, że nie można określić nowego dysku ani ścieżki dla pliku docelowego.

REPLACE

Zamienia pliki.

REPLACE [dysk1:][ścieżka1]plik [dysk2:][ścieżka2] [/A] [/P] [/R] [/W]

REPLACE [dysk1:][ścieżka1]plik [dysk2:][ścieżka2] [/P] [/R] [/S] [/W] [/U]

[dysk1:][ścieżka1]plik Określa plik lub pliki źródłowe.

[dysk2:][ścieżka2]	Określa katalog, w którym pliki mają być umieszczone.
/A	Dodaje nowe pliki do katalogu docelowego. Nie można stosować razem z opcjami /S i /U.
/P	Monituje o potwierdzenie przed zamianą pliku lub dodaniem pliku źródłowego.
/R	Zamienia pliki tylko do odczytu oraz pliki nie zabezpieczone.
/S	Zamienia pliki we wszystkich podkatalogach katalogu docelowego. Nie można stosować z opcją /A.
/W	Czeka na włożenie dyskietki nim zacznie działać.
/U	Zamienia (aktualizuje) tylko pliki starsze niż źródłowe. Nie można stosować z opcją /A.

RMDIR

Usuwa katalog.

RMDIR [/S] [/Q] [dysk:]ścieżka

RD [/S] [/Q] [dysk:]ścieżka

/S	Usuwa wraz z określonym katalogiem wszystkie katalogi i pliki w nim umieszczone. Stosuje się do usuwania drzewa katalogów.
/Q	Tryb cichy, nie żąda potwierdzenia usuwania drzewa katalogów, jeśli została użyta opcja /S

SET

Wyświetla, ustawia i usuwa zmienne środowiskowe programu cmd.exe.

SET [zmienna=[ciąg]]

zmienna	Określa nazwę zmiennej środowiskowej.
ciąg	Określa ciąg znaków, który ma być przypisany zmiennej.

Wpisz SET bez parametrów, aby wyświetlić bieżące zmienne środowiskowe.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie SET zmienia się następująco:

Polecenie SET wywołane tylko z nazwą zmiennej, bez znaku równości lub wartości wyświetli wartość wszystkich zmiennych, których prefiks odpowiada nazwie podanej poleceniu SET. Na przykład:

```
SET P
```

wyświetli wszystkie zmienne, których nazwy zaczynają się od litery 'P'

Polecenie SET nada zmiennej ERRORLEVEL wartość 1, jeśli nazwy tej zmiennej nie można znaleźć w bieżącym środowisku.

Polecenie SET nie zezwala, aby znak równości (=) był częścią nazwy zmiennej.

Do polecenia SET dodano dwa nowe przełączniki:

```
SET /A wyrażenie
SET /P zmienna=[ciąg_monitu]
```

Przełącznik /A mówi, że ciąg po prawej stronie znaku równości jest wyrażeniem numerycznym, które jest obliczane. Program obsługujący obliczanie wyrażeń jest bardzo prosty i obsługuje następujące operacje (wymienione według malejącego pierwszeństwa):

()	- grupowanie
* / %	- operatory arytmetyczne
+ -	- operatory arytmetyczne

```

<< >>      - przesunięcie logiczne
&           - logiczne "i"
^           - logiczne wyłączenie "lub"
|           - logiczne "lub"
= *= /= %= += -= - przypisanie
&= ^= |= <<= >>=
,           - separator wyrażeń

```

Jeśli używasz operatorów logicznych lub modulo, ujmij ciąg wyrażenia w cudzysłów. Wszelkie nie numeryczne ciągi w wyrażeniu są traktowane jako zmienne środowiskowe, których wartości, przed ich użyciem, muszą być konwertowane na liczby. Jeśli nazwa zmiennej środowiskowej jest podana, ale nie jest określona w bieżącym środowisku, to używana jest wartość zero. Pozwala to na działania arytmetyczne z użyciem zmiennych środowiskowych bez potrzeby wpisywania znaków %, by uzyskać ich wartości. Jeśli polecenie SET /A jest wykonywane z wiersza polecenia poza skrypcem poleceń, to wyświetla ostateczną wartość wyrażenia. Operator przypisania wymaga nazwy zmiennej środowiska po swojej lewej stronie. Wartości liczbowe są liczbami dziesiętnymi, o ile nie są poprzedzone znakami 0x (wówczas są to liczby w postaci szesnastkowej), 0b (liczby dwójkowe) lub 0 (liczby ósemkowe). Zatem 0x12 jest tym samym co 0b10010 i tym samym co 022. Zwróć uwagę, że zapis ósemkowy może być mylący: 08 i 09 nie są poprawnymi liczbami, ponieważ 8 i 9 nie są prawidłowymi cyframi ósemkowymi.

Przełącznik /P zezwala na ustawienie wartości zmiennej dla wiersza wejścia wprowadzonego przez użytkownika. Wyświetla określony ciąg_monitu przed odczytaniem wiersza wejścia. Ciąg_monitu może być pusty.

Podstawianie zmiennej środowiskowej zostało ulepszone:

```
%PATH:str1=str2%
```

rozwija zmienną środowiskową PATH, podstawiając każde wystąpienie "str1" w rozwiniętym wyniku z "str2". "str2" może być ciągiem pustym w celu efektywnego usuwania wszystkich wystąpień ciągu "str1" z rozwiniętego wyjścia. "str1" może zaczynać się od gwiazdki, w przypadku gdy dopasowuje wszystko od początku rozwiniętego wyjścia do pierwszego wystąpienia pozostałej części str1.

Można również określić podciągi dla rozwinięcia.

```
%PATH:~10,5%
```

rozwinie zmienną środowiskową PATH, a następnie użyje tylko 5 znaków zaczynających się od 11-tego (przesunięcie 10) znaku rozwiniętego wyniku. Jeśli długość nie jest określona, wtedy jest domyślnie resztą wartości zmiennej. Jeśli także liczba (przesunięcie lub długość) jest ujemna, wtedy używaną liczbą jest długość wartości zmiennej środowiskowej dodanej do przesunięcia lub określonej długości.

```
%PATH:~-10%
```

wyodrębni ostatnie 10 znaków zmiennej PATH.

```
%PATH:~0,-2%
```

wyodrębni wszystkie oprócz ostatnich 2 znaków zmiennej PATH.

Ostatecznie, dodano obsługę opóźnionego rozwijania zmiennych środowiskowych. Obsługa ta jest zawsze włączona domyślnie, ale może być włączana/wyłączana za pomocą przełącznika wiersza polecenia /V dla programu CMD.EXE. Zobacz CMD /?

Opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych jest użyteczne do omijania ograniczeń bieżącego rozwinięcia, które mają miejsce gdy wiersz jest czytany, a nie kiedy jest wykonywany. Następujący przykład przedstawia problem z rozwinięciem zmiennej natychmiastowej:

```

set VAR=przed
if "%VAR%" == "przed" (
    set VAR=po;
    if "%VAR%" == "po" @echo Jeśli to widzisz, to zadziałało
)

```

nigdy nie wyświetli komunikatu, ponieważ %VAR% w instrukcjach BOTH IF jest podstawiana, kiedy czytana jest pierwsza instrukcja IF, ponieważ logicznie zawiera główne polecenie IF, które jest instrukcją złożoną. Dlatego IF wewnątrz instrukcji złożonej faktycznie porównuje "przed" z "po", które nigdy nie będą sobie równe. Podobnie, nie zadziała następujący przykład:

```

set LIST=
for %i in (*) do set LIST=%LIST% %i
echo %LIST%

```

w którym nie zostanie zbudowana lista plików w katalogu bieżącym, ale zamiast tego zostanie ustawiona zmienna LIST na ostatni znaleziony plik. Dzieje się tak, ponieważ zmienna %LIST% jest rozwijana tylko raz, kiedy czytana jest instrukcja FOR, a w tym czasie zmienna LIST jest pusta. Faktycznie wykonywaną pętlą FOR jest:

```

for %i in (*) do set LIST= %i

```

która ustawia LIST na ostatni znaleziony plik.

Opóźnione rozwijanie zmiennych środowiskowych zezwala na używanie innego znaku (wykrzyknik) do rozwijania zmiennych środowiskowych w czasie wykonywania. Jeśli opóźnione rozwijanie zmiennych jest włączone, powyższe przykłady można zapisać jak poniżej, aby zadziały zgodnie z oczekiwaniami:

```

set VAR=przed
if "%VAR%" == "przed" (
    set VAR=po
    if "!VAR!" == "po" @echo Jeśli to widzisz, to zadziałało
)

set LIST=
for %i in (*) do set LIST=!LIST! %i
echo %LIST%

```

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń, istnieje kilka dynamicznych zmiennych środowiskowych, które można rozwijać, ale które nie pojawiają się na liście zmiennych wyświetlanych przy użyciu polecenia SET. Te wartości zmiennych są obliczane dynamicznie za każdym razem, gdy wartość zmiennej jest rozwijana. Jeśli użytkownik jawnie definiuje zmienną z jedną z tych nazw, wtedy definicja ta zastępuje nazwę dynamiczną opisaną poniżej:

%CD% - rozwija do ciągu katalogu bieżącego.

%DATE% - rozwija do bieżącej daty używając tego samego formatu co polecenie DATE.

%TIME% - rozwija do bieżącego czasu używając tego samego formatu co polecenie TIME.

%RANDOM% - rozwija do losowej liczby dziesiętnej między 0 a 32767.

%ERRORLEVEL% - rozwija do bieżącej wartości ERRORLEVEL.

%CMDEXTVERSION% - rozwija do bieżącej liczby wersji rozszerzeń procesora poleceń.

%CMDCMDLINE% - rozwija do oryginalnego wiersza polecenia, który wywołał procesora poleceń.

SETLOCAL

Sprawia, że zmiany środowiska w pliku wsadowym będą lokalne. Zmiany środowiska dokonane po wydaniu polecenia SETLOCAL są lokalne: dotyczą pliku wsadowego. Aby przywrócić poprzednie ustawienia, należy wydać polecenie ENDLOCAL.

SETLOCAL

Przy włączonych rozszerzeniach, polecenie SETLOCAL zmienia się następująco:

Polecenie skryptów SETLOCAL akceptuje obecnie dodatkowe argumenty:

ENABLEEXTENSIONS albo DISABLEEXTENSIONS, umożliwiające włączenie lub wyłączenie rozszerzeń interpretera poleceń. Więcej szczegółów można znaleźć wpisując polecenie: CMD /?.

ENABLEDELAYEDEXPANSION / DISABLEDELAYEDEXPANSION, umożliwiające włączenie lub wyłączenie opóźnionego rozwijania zmiennych środowiskowych. Więcej szczegółów można znaleźć wpisując polecenie: SET /?.

Te modyfikacje obowiązują do momentu napotkania polecenia ENDLOCAL, niezależnie od ich ustawień przed poleceniem SETLOCAL.

Polecenie SETLOCAL ustawia wartość zmiennej ERRORLEVEL, jeżeli podany zostanie razem z nim argument. Zmienna otrzyma wartość 0, jeżeli podany został jeden z dwóch prawidłowych argumentów, lub 1 w pozostałych przypadkach. Można to wykorzystać w skryptach wsadowych, aby określić, czy dostępne są rozszerzenia, używając następującej techniki:

```
VERIFY OTHER 2>nul
SETLOCAL ENABLEEXTENSIONS
IF ERRORLEVEL 1 echo Włączenie rozszerzeń było niemożliwe
```

To działa, ponieważ w starych wersjach CMD.EXE polecenie SETLOCAL nie ustawia wartości ERRORLEVEL. Polecenie VERIFY ze złym argumentem inicjalizuje wartość ERRORLEVEL do wartości niezerowej.

SHIFT

Zmienia położenie wymiennych parametrów w pliku wsadowym.

SHIFT [/n]

Przy włączonych poleceniach rozszerzeń polecenie SHIFT obsługuje przełącznik /n, którego użycie powoduje, że polecenie przesuwa od n-tego argumentu, gdzie n może być z przedziału między zero a osiem. Na przykład:

```
SHIFT /2
```

przesunie %3 do %2, %4 do %3 itd. i pozostawi %0 oraz %1.

SORT

```
SORT [/R] [/+n] [/M KB] [/L język] [/RE bajty rekordu]
[[dysk1:][ścieżka1]plik1] [/T [dysk2:][ścieżka2]]
[/O [dysk3:][ścieżka3]plik3]
```

/+n Określa numer znaku, od którego ma się rozpoczynać każde porównywanie. /+3 określa, że każde porównywanie powinno się rozpoczynać od trzeciego znaku w każdym wierszu. Wiersze krótsze niż n znaków są sortowane przed innymi wierszami. Domyślnie, porównania rozpoczynają się od pierwszego znaku każdego wiersza.

/L[OCALE] język Zastępuje domyślne ustawienia regionalne systemu określonymi ustawieniami. Ustawienie "C" daje najszybsze sortowanie i jest obecnie jedyną możliwością. W sortowaniu nigdy nie jest uwzględniana wielkość liter.

/M[EMORY] KB Określa ilość pamięci głównej do użycia w sortowaniu,

w kilobajtach. Wielkość pamięci jest zawsze ograniczona od dołu wartością 160 KB. Jeżeli podana zostanie wielkość pamięci, w sortowaniu użyta zostanie dokładna ilość pamięci, bez względu na ilość dostępnej pamięci głównej. Zazwyczaj najlepszą wydajność uzyskuje się nie podając wielkości pamięci. Domyślnie, sortowanie odbywa się w jednym przebiegu (bez tworzenia plików tymczasowych), jeżeli mieści się w domyślnej maksymalnej wielkości pamięci. W przeciwnym przypadku sortowanie zostanie wykonane w dwóch przebiegach (częściowo posortowane dane będą zapisywane w pliku tymczasowym), tak aby wielkości pamięci użytej w przebiegach sortowania i scalania były równe. Domyślnie, maksymalny rozmiar pamięci jest równy 90 % dostępnej pamięci głównej, jeżeli zarówno wejście, jak i wyjście są plikami, i 45 % w innych przypadkach.

/REC[ORD_MAXIMUM] znaki określa maksymalną liczbę znaków w rekordzie (domyślnie 4096, maksymalnie 65535).

/R[EVERSE] Odwraca porządek sortowania, to znaczy sortuje od Z do A, następnie od 9 do 0.

[dysk1:][ścieżka1]plik1 Określa plik do posortowania. Jeżeli plik nie zostanie określony, użyte zostanie wejście standardowe. Określenie pliku wejściowego jest szybsze niż przekierowywanie tego samego pliku na wejście standardowe.

/T[EMPORARY]
[dysk2:][ścieżka2] Określa ścieżkę katalogu, w którym mają być zapisywane pliki robocze sortowania, w przypadku gdy dane nie zmieszczą się w pamięci głównej. Domyślnie używany jest systemowy katalog tymczasowy.

/O[UTPUT]
[dysk3:][ścieżka3]plik3 Określa plik, w którym mają być zapisane posortowane dane wyjściowe. Jeżeli plik nie zostanie określony, dane będą zapisywane do wyjścia standardowego. Określenie pliku wyjściowego jest szybsze niż przekierowanie wyjścia standardowego do tego samego pliku.

START

Uruchamia oddzielne okno w celu wykonania określonego programu lub polecenia.

```
START ["tytuł"] [/Dścieżka] [/I] [/MIN] [/MAX] [/SEPARATE | /SHARED]
  [/LOW | /NORMAL | /HIGH | /REALTIME | /ABOVENORMAL | /BELOWNORMAL]
  [/WAIT] [/B] [polecenie/program]
  [parametry]
```

"tytuł" Tytuł wyświetlany na pasku tytułu okna.

ścieżka Katalog startowy okna

B Uruchamia aplikację bez tworzenia nowego okna. Aplikacja ignoruje obsługę klawiszy Ctrl+C. Jeśli aplikacja nie włączy przetwarzania klawiszy Ctrl+C, jedynym sposobem przerwania jej jest użycie klawiszy Ctrl+Break.

I Nowym środowiskiem będzie oryginalne środowisko przekazane do programu cmd.exe, a nie bieżące środowisko.

MIN Uruchamia okno zminimalizowane

MAX Uruchamia okno zmaksymalizowane

SEPARATE Uruchamia 16-bitowy program Windows w oddzielnym obszarze pamięci

SHARED Uruchamia 16-bitowy program Windows we wspólnym obszarze pamięci

LOW Uruchamia aplikację w klasie priorytetu IDLE

NORMAL Uruchamia aplikację w klasie priorytetu NORMAL

HIGH Uruchamia aplikację w klasie priorytetu HIGH

REALTIME Uruchamia aplikację w klasie priorytetu REALTIME

ABOVENORMAL Uruchamia aplikację w klasie priorytetu ABOVENORMAL

BELOWNORMAL Uruchamia aplikację w klasie priorytetu BELOWNORMAL

WAIT Uruchamia aplikację i czeka na jej zakończenie polecenie/program

Jeśli jest to wewnętrzne polecenie interpretera Cmd lub plik wsadowy, to procesor poleceń jest uruchamiany z opcją /K. Oznacza to, że okno pozostanie po wykonaniu polecenia.

Jeśli nie jest to wewnętrzne polecenie interpretera cmd lub plik wsadowy, jest to program i zostanie on uruchomiony jako aplikacja w oknie lub na konsoli.

parametry Są to parametry przekazywane do polecenia/programu

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń wywołanie zewnętrznych poleceń za pomocą wiersza polecenia lub polecenia START zmienia się następująco:

pliki, które nie są wykonywalne, mogą być wywołane przez skojarzenie, po prostu przez wpisanie nazwy pliku jako polecenia. (np. WORD.DOC uruchomi aplikację skojarzoną z rozszerzeniem .DOC). W opisie poleceń ASSOC i FTYPE można znaleźć informacje dotyczące tworzenia skojarzeń w skrypcie polecenia.

Przy wykonywaniu 32-bitowych aplikacji GUI, program CMD.EXE nie czeka, aż aplikacja zakończy działanie, przed powrotem do wiersza polecenia. To nowe zachowanie nie występuje jednak, jeśli aplikacja została wywołana ze skryptu poleceń.

Przy wykonywaniu wiersza polecenia, którego pierwszym leksemem jest CMD bez rozszerzenia lub nazwy ścieżki, CMD jest zastępowane wartością zmiennej COMSPEC - unika się w ten sposób używania przypadkowych wersji CMD.EXE w najmniej oczekiwanych momentach.

Przy wykonywaniu wiersza polecenia, którego pierwszy leksem nie zawiera rozszerzenia, program CMD.EXE używa zmiennej środowiskowej PATHEXT do określenia, których rozszerzeń szukać, i w jakiej kolejności. Domyślną wartością zmiennej PATHEXT jest:

```
.COM;.EXE;.BAT;.CMD
```

Zauważ, że składnia jest ta sama, co w zmiennej PATH, ze średnikami oddzielającymi różne elementy.

Przy wykonywaniu polecenia, jeśli nie można znaleźć pliku pasującego do żadnego rozszerzenia, przeszukiwane są nazwy katalogów. Jeśli zostanie znaleziony katalog pasujący do nazwy bez rozszerzenia, polecenie START uruchamia Eksploratora dla tej ścieżki. Jeśli jest to wykonywane z wiersza polecenia, jest to równoważne wydaniu polecenia CD /D do tej ścieżki.

SUBST

Kojarzy ścieżkę z literą dysku.

```
SUBST [dysk1: [dysk2:]ścieżka]
```

```
SUBST dysk1: /D
```

dysk1: Określa dysk wirtualny, któremu przypisuje się ścieżkę.

[dysk2:]ścieżka Określa dysk fizyczny i ścieżkę, które mają być przypisane do dysku wirtualnego.

/D Usuwa przypisany dysk (wirtualny).

Aby wyświetlić bieżącą listę dysków wirtualnych, wpisz SUBST bez parametrów.

TIME

Wyświetla i ustawia czas systemowy.

TIME [/T | godzina]

Wpisz TIME bez parametrów, aby wyświetlić bieżące ustawienia czasu i monit o podanie nowego czasu. Naciśnij klawisz ENTER, aby nie zmieniać godziny.

Przy włączonych rozszerzeniach poleceń polecenie TIME obsługuje przełącznik /T, którego użycie powoduje, że polecenie wyświetla bieżący czas bez monitowania o podanie nowego czasu.

TITLE

Ustawia tytuł okna dla okna wiersza polecenia.

TITLE [ciąg]

ciąg Określa tytuł okna dla okna wiersza polecenia.

TREE

Przedstawia graficznie strukturę folderów na dysku lub w określonej ścieżce.

TREE [dysk:][ścieżka] [/F] [/A]

/F Wyświetla nazwy plików w poszczególnych folderach.

/A Używa znaków ASCII zamiast znaków rozszerzonych.

TYPE

Wyświetla zawartość jednego lub więcej plików tekstowych.

TYPE [dysk:][ścieżka]nazwa_pliku

VER

Wyświetla wersję Windows 2000.

VER

VERIFY

Włącza przeprowadzanie przez program cmd.exe weryfikacji poprawności zapisywania plików na dysku.

VERIFY [ON | OFF]

Wpisz VERIFY bez parametru, aby wyświetlić bieżące ustawienie polecenia VERIFY.

VOL

Wyświetla etykietę woluminu dysku i numer seryjny, jeśli istnieją.

VOL [dysk:]

XCOPY

Kopiuje pliki i drzewa katalogów.

XCOPY źródło [cel] [/A | /M] [/D[:data]] [/P] [/S [/E]] [/V] [/W]
 [/C] [/I] [/Q] [/F] [/L] [/H] [/R] [/T] [/U]
 [/K] [/N] [/O] [/X] [/Y] [/:-Y] [/Z]
 [/EXCLUDE:plik1[+plik2][+plik3]...]

źródło Określa plik(i) do skopiowania.

cel Określa lokalizację i/lub nazwę nowych plików.
 /A Kopiuje pliki z ustawionym atrybutem archiwalnym,
 nie zmieniając atrybutu.
 /M Kopiuje pliki z ustawionym atrybutem archiwalnym,
 wyłączając ten atrybut.
 /D:m-d-r Kopiuje pliki zmienione określonego dnia lub później.
 Jeśli nie podano daty, kopiuje tylko pliki, dla których czas
 wersji źródłowej jest późniejszy niż czas wersji docelowej.
 /EXCLUDE:plik1[+plik2][+plik3]...
 Określa listę plików zawierających ciągi. Jeżeli jakiś ciąg
 pasuje do dowolnej części ścieżki absolutnej kopiowanego pliku,
 plik ten nie zostanie skopiowany. Na przykład, określenie ciągu
 postaci \obj\ lub .obj spowoduje wyłączenie wszystkich plików
 w podkatalogu obj lub wszystkich plików z rozszerzeniem .obj.
 /P Monituje przed utworzeniem każdego pliku docelowego.
 /S Kopiuje katalogi i podkatalogi, z wyjątkiem pustych.
 /E Kopiuje katalogi i podkatalogi, łącznie z pustymi.
 To samo, co /S /E. Można użyć do zmodyfikowania /T.
 /V Weryfikuje każdy nowy plik.
 /W Monituje o naciśnięcie klawisza przed kopiowaniem.
 /C Kontynuuje kopiowanie nawet po wystąpieniu błędu.
 /I Jeśli "cel" nie istnieje i kopiowany jest więcej niż jeden
 plik, zakłada, że "cel" musi być katalogiem.
 /Q Nie wyświetla nazw kopiowanych plików.
 /F Kopiując wyświetla pełne nazwy plików źródłowych i docelowych.
 /L Wyświetla pliki, które mają być skopiowane.
 /H Kopiuje także pliki ukryte i systemowe.
 /R Zastępuje pliki tylko do odczytu.
 /T Tworzy strukturę katalogów, ale nie kopiuje plików. Nie
 uwzględnia pustych katalogów i podkatalogów. /T /E uwzględnia
 puste katalogi i podkatalogi.
 /U Kopiuje tylko pliki istniejące już w miejscu docelowym.
 /K Kopiuje atrybuty. Zwykle Xcopy resetuje atrybut tylko do
 odczytu.
 /N Kopiuje używając wygenerowanych krótkich nazw.
 /O Kopiuje informacje o właścicielu i listy ACL.
 /X Kopiuje ustawienia inspekcji plików (implikuje użycie /O).
 /Y Wyłącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego
 pliku docelowego.
 /-Y Włącza monitowanie o potwierdzenie zastąpienia istniejącego
 pliku docelowego.
 /Z Kopiuje pliki w trybie umożliwiającym ponowne uruchomienie.

Przełącznik /Y można umieścić w zmiennej środowiskowej COPYCMD.

Jego działanie można zastąpić przełącznikiem /-Y użytym w wierszu polecenia.